



PRENUMERATA:

Rocznie 48 Mk., Kr. 96
półrocznie 24 Mk., Kr. 48
kwartalnie 12 Mk., Kr.
rona 24.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobny
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa Nr. 20. Redakcja otwarta od 9—3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany niektórych postanowień statutu kas pożyczkowo-oszczędnościowych dla ludności wiejskiej b. Królestwa Polskiego, zatwierdzonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych dn. 23 listopada st. st. 1906 r.

Celem przystosowania obowiązującego dotychczas statutu kas pożyczkowo-oszczędnościowych dla ludności wiejskiej b. Królestwa Polskiego, zatwierdzonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych dnia 23 listopada st. st. 1906 r., do obecnych warunków gospodarczych i usunięcia ograniczeń, krepujących działalność tych zakładów, zarządzam wprowadzenie do rzeczonoego statutu zmian następujących:

1) Art. 4 otrzymuje brzmienie następujące: „Kasy pożyczkowo-oszczędnościowe wioskowe i osadowe winny być wcielone do Kasy pożyczkowo-oszczędnościowej gminy właściwej”.

2) W art. 5 skreśla się wyrazy „i 4”.

3) Z uwagi 1 do art. 13 skreśla się punkt b.

4) Art. 16 i 17 otrzymują brzmienie następujące:

Art. 16. „Straty, poniesione przez Kasę, pokrywa się z kapitału zysków, a gdy go zabraknie, z kapitału zakładowego. Straty pozostałe, pomimo wyczerpania tych źródeł, pokrywa się z funduszu gminy na mocy uchwały Zgromadzenia Gminnego, zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy. Sumy, użyte z funduszu gminy na pokrycie strat Kasy, winny być gminie zwrócone. W tym celu całkowite zyski Kasy, osiągnięte w latach następnych, po potrąceniu 1/3 na kapitał zakładowy (art. 11), podlegają przelaniu do kasy gminnej”.

Art. 17. „Zbývająca gotowizna kasowa oraz wkłady, przyjęte do zachowania, Zarząd Kasy może wnieść do państwowych i komunalnych kas oszczędności; własną gotowizną Kasa może lokować również w polskich papierach państwowych”.

5) W art. 18 skreśla się ustęp początkowy aż do wyrazu „naddto” włącznie oraz punkty 2 i 3-b.

6) Art. 22 otrzymuje brzmienie następujące: „Wysokość stopy procentowej w zależności od wysokości wkładów i terminu, na jaki zostały złożone, określa Wydział Powiatowy na wniosek Zarządu Kasy”.

7) Art. 24, 25, 27, 28 i 34 skreśla się.

8) Art. 39, 40 i 48 otrzymują brzmienie następujące:

Art. 39. „Pożyczki na ulpszenia gospodarze; oraz na kupno inwentarza mogą być udzielane z terminem spłaty od 1 roku do lat 5. Wysokość ich nie może przekraczać 2/3 wartości majątku nieruchomości, jeżeli pożyczka jest zabezpieczona zastawem tego majątku; o ile zaś zabezpieczeniem pożyczki jest poręczenie osób, posiadających w obrębie gminy majątek nieruchomości, wysokość pożyczki określa Zarząd Kasy”.

Art. 40. „Pożyczki, przeznaczone na spłatę sched przy działach spadkowych, na nabycie własności nieruchomości lub na odbudowę, udzielane są z terminem do lat 12 i winny być zabezpieczone na majątku nieruchomości dłużnika lub na przypadającej na niego części tegoż”.

Art. 48. „Wartość gruntu określa się w drodze szacunku, dokonanego przez Zarząd Kasy, przy ewent. udziale rzeczoznawców na podstawie ustalonej przez Radę Gminną i zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy tabeli cen ziemi w danej gminie”.

9) Art. 50 skreśla się.

10) Art. 52 i 53 otrzymują brzmienie następujące:

Art. 52. „Wysokość stopy procentowej od pożyczek, w zależności od ich wysokości, terminu i zabezpieczenia określa Wydział Powiatowy na wniosek Zarządu Kasy”.

Art. 53. „Ogólna suma pożyczek długoterminowych (od lat 5 do 12) nie może przynosić 50 procent kapitału zakładowego Kasy i wkładów oszczędnościowych łącznie. O ile jednak Kasa posiada na rachunku wkłady długoterminowe, może za zezwoleniem Wydziału Powiatowego przekroczyć normę wyżej ustaloną, z tem atoli zastrzeżeniem, by całkowita spłata pożyczek przez dłużników we właściwych termi-

nach pokrywała zobowiązania Kasy wobec wkladców”.

11) Art. 65 i 66 skreśla się.

12) Art. 67 otrzymuje brzmienie następujące: „Niespłacone w terminie pożyczki podlegają dochodzeniu na drodze sądowej”.

13) Art. 68, 69, 70 i 71 skreśla się.

14) Art. 73 i 74 — otrzymują brzmienie następujące:

Art. 73. „Majątek nieruchomości, który przeszedł na licytacji na własność Kasy pożyczkowo-oszczędnościowej, winien być w jaknajkrótszym czasie sprzedany, o ile możliwe bez straty”.

Art. 74. „Odnosnie nadzoru nad działalnością Kas pożyczkowo-oszczędnościowych obowiązują przepisy ogólne o nadzorze nad samorządem gminnym”.

15) Art. 75 — skreśla się.

16) Art. 76 — otrzymuje brzmienie następujące: „Nie mniej, niż dwa razy do roku, organy władzy nadzorczej dokonywują rewizji kasy pożyczkowo-oszczędnościowej”.

Protokół rewizyjny winny być odczytany na Zgromadzeniu Gminnym przed zatwierdzeniem sprawozdania i przed dokonaniem wyborów Zarządu; odpisy protokołów rewident składa Wydziałowi Powiatowemu, który w razie roztrwoniienia funduszu, Kasy zabezpiecza odzyskanie ich w trybie, wskazanym w dodatku do art. 260 Org. Zarządu gub. b. Królestwa Polskiego. O dokonaniu rewizji winna być uczyniona wzmianka w księdze przychodu i rozchodu ze szczegółowym wymienieniem dostrzeżonych nieprawidłowości i uchybień”.

17) Ponadto, wobec przejęcia przez Powiatowych Komisarzy Rządowych, Wydziały Powiatowe i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych funkcji administracyjnych b. Komisarzy do spraw włościańskich, Urzędów Gubernialnych i Wydziału Ziemiańskiego, kompetencje ich w stosunku do kas pożyczkowo-oszczędnościowych zostają odpowiednio przeniesione w całości na wymienione wyżej organy władzy państwowej polskiej.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) Józef Bek.

Warszawa, dnia 6 lipca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wartości walut obcych przy obliczaniu opłat stempelowych.

Art. 1.

Punkt 2 przepisów wykonawczych z 24 lipca 1916, Dz. Rozp. Nr. 40 poz. 128 do § 5 L. 4 rozp. b. Gen. Gub. warsz. z 19 lipca 1916, Dz. rozp. Nr. 40 poz. 126, zawierający ustalenie wartości wymienionych tam walut obcych, przestaje obowiązywać.

Kwoły zatem, wyrażone w tych walutach obcych, należy przy obliczaniu opłat stempelowych przeliczać zgodnie z postanowieniami § 5 L. 4 powołanego rozp. b. Gen. Gub. warsz. na marki według kursu giełdowego z dnia, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty stempelowej, a jeżeli w tym dniu nie było notowania, według ostatniego poprzedzającego kursu, nie dłużej jednak jak 3 miesiące wstecz.

Po powstaniu Centrali Dewiz przy Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, w przyszłości Banku Polskim, obowiązują kursy ogłaszane przez Centralę Dewiz.

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze Państwa, na którym ma zastosowanie rozp. b. Gen. Gub. warsz. z 19 lipca 1916 Dz. Rozp. Nr. 40 poz. 126, dotyczące podatku stempelowego.

Minister Skarbu:

(—) Karpiński.

Szef Sekcji:

(—) Kozubowski.

Warszawa, 6 lipca 1919 r.

SPROSTOWANIE.

W rozporządzeniu Ministra Skarbu o rejestracji fabryk wyrobów tytoniowych i czasowo utrzymaniu w mocy przepisów o uprawie tytoniu i handlu liśćmi tytoniowymi, które było zamieszczone w Nr. 150 „Monitora Polskiego”, wkładł się błąd zecerski w art. 6-a. Artykuł ten winien brzmieć:

Art. 6-a. Fabryki wyrobów tytoniowych mogą sprządzać tytoń w liściach pochodzenia zagranicznego na mocy pozwoleń, które wydaje Dyrekcja monopolu tytoniowego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

Prezydent Paderewski otrzymał od Rady gminnej w Sielcu, pow. makowski, oraz od obywateli i obywaterek Makowszczyzny, pow. myślenicki, telegramy, domagające się złączenia z Polską jej krajów kresowych.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy Minist. Spr. Wewn. komunikuje: W sobotę d. 5 b. m. w obecności i przy współudziale Szefa Sekcji Bezpieczeństwa Publ., Stefana Urbanowicza, Komisja Prawnicza Sejmu przyjęła w ostatecznym czytaniu „Ustawę w przedmiocie zabezpieczenia spokoju publicznego w państwie”, mającą zastąpić dekret o stanie wyjątkowym.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje, że wiadomości, podane w Nr. 124 z dnia 16 czerwca r. b. dziennika żargonowego „Das jud. Folk”, jakoby w Kielcach i okolicy codziennie odbywały się napady na żydów, bicia, klucie i obcinanie bród, jakoby władza prawie nic nie robiła przeciwko temu, a demoralizacja rosła z dniem każdym, jakoby żydów, czekających na pogrzeb rabina, żołnierze strasznie bil biczem — niezgodne są z prawdą.

Przeciwko redaktorowi pisma, które fałszywie wieści ogłosiło, wytoczony został proces sądowy.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

W dn. 5 maja r. b. w Radzie Opiekuńczej pow. Mławskiego odbyła się rewizja ksiąg i działalności przez Komisję Rewizyjną Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej pod przewodnictwem inż. R. Jarzęckiego.

Komisja znalazła gotówką w kasie o 500 mk. więcej, niż wykazywała księga kasowa. Towary zakupione w Radzie Gł. Op. w Warszawie, t. j. materiały białe, ubrania męskie i damskie, chustki, pończochy, skarpetki, materiały płócienne i t. p., rzeczy pierwszego użytku, zostały sprzedane niezamożnej ludności po cenach zbyt wygórowanych, w niektórych wypadkach z zyskiem 40 do 50%, co utrudniło obniżenie na nie cen rynkowych.

W mławskim Internacie-Ochronie rozmieszczonych jest 24 dzieci płci obojwej w wieku od 5 — 12 lat. Ponieważ internat posiada tylko 16 łóżeczek — przeło wiele z nich musi spać po dwoje w jednym łóżeczku. Pościel i łóżeczka były brudne. Dzieci również robiły wrażenie zaniedbanych, niekapanych, źle i nie czysto ubrane, wyglądają mizernie i źle odżywiane. Miesięczny potraw prawie wcale nie dostają. Koszt utrzymania jednego dziecka wynosi 1 mk. 10 fen. łącznie z ubraniami, bielizną, ochro-niarką oraz ze wszystkimi kosztami administracyjnymi. Koszt utrzymania całego Internatu - Ochronki w ten sposób wynosił na cały rok 1918 — mk. 10,173 — 93 fen.

Wobec tego, że stan gotówki w dniu kontroli wykazał sumę mk. 23,505 fen. 74, system oszczędnościowy, powyższy jest conajmniej niezrozumiałym.

W księgach R. G. O. w Warszawie na R-ku R. G. O. pow. Mławskiego figuruje pozycja, jako należność za dostarczone towary, mk. 6,465. R. O. pow. Mławskiego sumy tej nie przysznaje, twierdząc, że towaru na tę sumę nie otrzymano.

W okresie czasu od 10 do 14 czerwca 1919 r. Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy Ministerstwa Pr.

i Op. Spół. otrzymały zapotrzebowania do pracy młodocianych 28. Umieszczono 83 osoby. Zgłoszeń nowych o pracę było 357. Pozostaje do umieszczenia 3116 młodocianych płci obojga.

Z tego na Warszawę przypada zapotrzebowania — 22, umieszczono — 19. Zgłoszeń nowych 147 — pozostaje do umieszczenia 666 — w tym 515 płci męskiej i 151 dziewcząt. W innych miastach pozostaje do umieszczenia: Pultusk 395, Wielun 404, Łomży 173, Sierpcu 178, Ostrowie 122 i in. Cyfry te obejmują przeważnie robotników niewykwalifikowanych, rolnych i do usług osobistych.

Wydział Prasowy Min. Spraw Wewnętrznych komunikuje, że sprawa zajęć w dniu 3-cim b. m. przekazana jest urzędowi prokuratorskiemu dla przeprowadzenia śledztwa.

Niemiecka Rada Ludowa i inne organizacje Niemców poznańskich zwróciły się do Rządu niemieckiego z żądaniem natychmiastowego zaprzestania walk z Polakami i wycofania Grenzschutz'u z frontu poznańskiego. Odnosne rezolucje przesłano na ręce Rządu Polskiego.

SEJM USTAWODAWCZY.

Posiedzenie sześćdziesiąte piąte.

Początek posiedzenia o godz. 4 min. 30 pp.

Po odczytaniu spisu interpelacji, zabrał głos przed porządkiem dziennym.

Marszałek, oświadczając, że pos. Poniatowski chce postawić wniosek formalny. Ze względu, że dyskusja wczoraj w sprawach formalnych była bez granku, dziś będzie się trzymał Marszałek ściśle art. 33, który postanawia, że Sejm rozstrzyga o postawionym wniosku formalnym bez rozprawy, po wysłuchaniu wnioskodawcy i ewentualnie po jednym mówcy za i przeciw. Wniosek formalny raz odrzucony, nie może być na tem samym posiedzeniu stawiany po raz drugi.

Pos. Poniatowski: Głosowania wczorajszego nad wnioskiem pos. Staszyńskiego nie uważamy za rozstrzygnięte; chcemy, aby głosowanie było dokonane bez cienia jakichś wątpliwości, mianowicie według spisu alfabetycznego posłów.

Związek posłów ludowych odwołuje się dziś do samej Izby, aby głosowaniem imiennym chciała rozstrzygnąć, czy ma być przeprowadzone ściślejsze głosowanie, jedynie usuwające wszelką wątpliwość.

Marszałek: Uważam wniosek o ponowne głosowanie za dopuszczalny, jeżeli nikt nie zaoponuje.

Pos. Głabiński: Jeżeli chodzi o sprawdzenie wyniku wczorajszego głosowania, to znaczy sprawdzenie, czy wszystkie głosy rzeczywiście były oddane przez członków tej Izby i czy rzeczywiście wszyscy ci członkowie byli tu obecni, to przeciw temu nie mam. Jeżeli jednak wnioskodawca, mówiąc o sprawdzeniu, ma na myśli ponowne, całkiem nowe głosowanie w tej sprawie, to musimy się sprzeciwić temu nie tylko ze stanowiska regulaminu, ale i z tego powodu, że obraz Wysokiej Izby dziś jest inny, aniżeli wczoraj. Wynik więc takiego głosowania nie byłby wynikiem wczorajszym, lecz wynikiem nowego głosowania, to jest rezygnacją głosowania wczorajszego. Na to zgodzić się nie możemy, bo wówczas przy każdym głosowaniu strona niezadowolona mogłaby domagać się głosowania ponownego.

Marszałek: Wniosek dopuszczalny jest tylko, jeżeli nikt nie protestuje.

Pos. Głabiński: My się sprzeciwiamy.

Pos. Daszyński: Ja zgłosiłem wniosek formalny.

Marszałek: To jest mniej więcej dosłownie to samo, co wniosek pos. Poniatowskiego. Wniosek pos. Daszyńskiego opiewa: „stawiam wniosek o zmianę, reasumując uchwały, powzięte co do wniosku pos. Staszyńskiego i pos. Blyskosza“.

Pos. Daszyński: Pos. Poniatowski domagał się sprawdzenia głosowania, ale skoro według interpretacji Marszałka skontrolowanie wymagałoby jednoznaczności Izby, gdyż w § 44 niema przepisane odczytania w liście spisu posłów, przeto pozostaje druga droga, mianowicie, reasumacja uchwały, do czego potrzeba nie więcej, niż 181 głosów plus 11.

Marszałek: Wniosek o zmianę wczorajszej uchwały jest dopuszczalny, ale dopiero po skończeniu rozprawy i głosowania nad całą reformą rolną. Wówczas pos. Daszyński może postawić wniosek na piśmie, ażeby z ustawy rolnej ten a ten § zmienić, ale teraz musimy iść dalej.

Pos. Diamand: Jak niema reasumacji, nie wiemy, jak głosować.

Pos. Abrahamowicz oświadcza, że trzeba utrzymać zgodność tej Izby i pewną ścisłość, potrzebną w interesie narodu.

Marszałek: Przechodzimy do głosowania nad wnioskiem ks. Sędzimir.

Pos. Poniatowski: Zgłosiłem wniosek swój na piśmie. Proszę, by Marszałek poddał go pod głosowanie.

Marszałek: Nie mogę tego uczynić, bo to narusza prawa jednej części Izby, które nabyła ona z wczorajszej uchwały.

Pos. Daszyński: A co z moim wnioskiem?

Marszałek: Pański wniosek jest dopuszczalny po skończeniu głosowania nad ustawą rolną. W każdym razie przystępujemy do głosowania nad wnioskiem ks. Sędzimir. Proponuję, aby głosowano w dwóch częściach.

Pos. Korfanty: Wnoszę imienne głosowanie nad pierwszą częścią wniosku ks. Sędzimir.

Wniosek ten został dostatecznie poparty (wielka wrzawa i różne okrzyki).

Pos. Bardel (w kwestji głosowania). Zupełnie słusne wnioski posłów Poniatowskiego i Daszyńskiego nie znalazły łaski w oczach p. Marszałka, a szkoda, bo moglibyśmy zgodnie zatwierdzić rzecz tak niesłychanej wagi. Sprawa sama widocznie jeszcze nie dojrzała do tego, aby ją zatwierdzić od razu przez głosowanie nad wnioskiem ks. Sędzimir. Ten wniosek nie był dostatecznie przyszykutowany. Proszę więc o otwarcie dyskusji nad tym wnioskiem (głosy: głosowanie już rozpoczęte).

Marszałek: Chciałem wysłuchać pos. Bardla, ale mojem zdaniem, wniosek jego w tej chwili jest niedopuszczalny, dlatego, że głosowanie już rozpoczęte. Proponuję, aby wywoływano nazwiska posłów, a posłowie oddawali kartki przy trybunie. Mam nadzieję, że nikt nie protestuje.

Pos. Dąbski: Co to znaczy, że żaden nasz wniosek nie jest poddawany pod głosowanie? Co to za przewodnictwo?

Marszałek: Przywołuję pana do porządku (wrzawa, okrzyki: już dość tego mamy — precz z Marszałkiem!).

Pos. Dąbski: Prosimy o poddanie pod głosowanie wniosku pos. Daszyńskiego.

Marszałek: Nie mogę, bo jesteśmy w głosowaniu nad wnioskiem ks. Sędzimir.

Ks. Okoń: Niech Marszałek poda się do dymisji, bo jest stronnikiem.

Pos. Dąbski: Prosimy o poddanie pod głosowanie wniosku pos. Daszyńskiego, panie Marszałku, czekamy na to.

Pos. Poniatowski (wchodzi na trybunę). Stawiam wniosek..... (wrzawa na prawicy, głosy: pan nie ma głosu).

Pos. Dąbski: Połowa Izby prosi p. Marszałka, aby zrzekł się przewodnictwa na rzecz kogoś innego, bo nie ma do niego zaufania, albo postawimy wniosek o votum nieufności.

Marszałek: Ale nad tym wnioskiem będzie głosowanie jutro. Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem ks. Sędzimir.

Pos. Dąbski: Proszę o głos w kwestji formalnej (ciągle wrzawa, koło trybuny Marszałka wywiązuje się scyjsja między posłami Pużakiem a Staniszkisem).

Marszałek: Zawieszam posiedzenie na 5 minut w celu narady między stronnictwami.

Po przerwie Marszałek oświadczył:

Sytuacja jest w następujący sposób wyjaśniona: O ile będą formalne wnioski, dotyczące wniosku ks. Sędzimir, to na mocy art. 32 regulaminu uważam wniosek za dopuszczalny, o ile większość Sejmu się zgodzi. Wprawdzie zawahałem już do głosowania, ale ono nie jest jeszcze rozpoczęte.

Pos. Bardel: Cofam poprzedni wniosek o otwarcie dyskusji i stawiam wniosek następujący: Wniosek ks. Sędzimir odsyła się ponownie do Komisji rolnej z poleceniem przedłożenia Sejmowi sprawozdania w ciągu 24 godzin.

W głosowaniu znaczną większością przyjęto wniosek pos. Bardla. Marszałek proponuje głosować dalej nad ustawą rolną i przystępuje do głosowania nad art. 7, do którego są dwie poprawki pos. Seiba i Dubanowicza. Najpierw poddaje Marszałek pod głosowanie najdalej idącą poprawkę pos. Seiba, która się domaga, żeby przy ekspropriacji lasów, nie płacić żadnego wynagrodzenia.

Izba wniosek ten odrzuciła. Następnie odczytuje Marszałek poprawkę pos. Dubanowicza: „Lasy stać się winny przedmiotem specjalnej opieki państwowej, a to przez zarządzenia, zmierzające do jednolitej, planowej gospodarki leśnej, przez rozroczenie ścisłej kontroli nad wyrobem lasu i przemysłem drzewnym, oraz unormowanie obrotu drzewem. W związku z tem Państwo winno mieć możliwość przymusowego w miarę potrzeby wykupu przedsiębiorstw leśnych.“

Państwowienniu podlegają przedewszystkiem obszary leśne, szczególnie ważne dla okolic górskich, piaszczystych i regulacji rzek“.

Na zapytanie pos. Dąbskiego, dlaczego się nie głosuje nad wnioskami komisji, tylko nad poprawkami, odpowiada Marszałek: Bo według regulaminu głosuje się najpierw nad poprawkami.

Pos. Dąbski: To nie jest żadna poprawka, tylko nowy artykuł i przypuszczam, że pan Marszałek bę-

dzie miał tyle szacunku dla Komisji, że poda jej przedłożenie do głosowania.

Marszałek odczytuje 26 art. regulaminu: W czasie rozprawy mogą być zgłoszone poprawki do wniosków w ten sam sposób, co i wnioski samodzielne. Marszałek poddaje je pod dyskusję w czasie, kiedy uzna za stosowne, poprawki muszą być głosowane przed wnioskiem głównym. Poprawka, do której zgłoszono poprawki, jest traktowana, jako wniosek główny.

Pos. Dąbski: Ja się sprzeciwiam, jak najkategoryczniej, żeby to uważać za poprawkę, bo w przedłożeniu komisji jest mowa o upaństwowieniu lasów, a tu o upaństwowieniu niema żadnej mowy.

Marszałek: Szanowny poseł się myli, bo w tej poprawce jest ustęp: „Upaństwowieniu podlegają przedewszystkiem obszary leśne“...

Pos. Staniszkis: Sprzeciwiam się, żeby interpretatorem był ustawicznie pos. Dąbski.

Pos. Dąbski: Proponuję głosowanie imienne nad wnioskiem pos. Dubanowicza.

Gdy wniosek ten został przez Izbę należycie oparty, przystąpiono do imiennego głosowania.

Poprawka pos. Dubanowicza upadła 190 głosami przeciwko 177.

W głosowaniu imiennym nad art. 7 w brzmieniu komisji (głosowanie imienne zarządzono na wniosek pos. Dąbskiego przy dostatecznym poparciu Izby) Izba przyjmuje art. 7 203 głosami przeciwko 158.

Art. 7 brzmi: Wszystkie lasy do jakiegokolwiek kategorii wyżej wymienionych dóbr należące — z wyjątkiem lasów gminnych i drobnych przestrzeni prywatnych, nie nadających się do gospodarki państwowej — przechodzą na własność Państwa przy należytem zlikwidowaniu praw serwitutowych.

Art. 8. W głosowaniu przez powstanie z miejsce poprawka posła Dąbala, aby po słowach: „sposób, warunki“, skreślić wyrazy: „i cenę“, upadła.

Poprawkę pos. Krzywkowskiego, aby po słowach: „wyżej wymienionych“ zamiast wyrazów: „na własność Państwa“ wstawić: „przez Państwo na cele kolonizacji i parcelacji“, przyjęto prawie jednoznacznie.

Poprawkę pos. Dreszera, aby po słowach: „ustawy specjalne“ dodać: „Państwu przysługujące prawo pierwokupu w stosunku do ziemi, znajdującej się w rękach prywatnych właścicieli“ — upadła.

Poprawka posłów: Dreszera i Dąbala, aby następ 2-gi od słów: „oprócz szacowania.....“ do końca zdania skreślić — odrzucono.

Art. 8 z poprawką posła Krzywkowskiego — przyjęto.

Art. 8 z poprawką posła Krzywkowskiego brzmi: „Sposób, warunki i cenę przyjęcia dóbr wyżej wymienionych przez Państwo na cele kolonizacji i parcelacji określa ustawy specjalne. Oprócz szacowania wartości gruntu winny być osobno szacowane nakłady zasiewu i uprawy, dokonane na wyłączonej przestrzeni. Odszkodowanie za te nakłady i meljoracje winno być wypłacane w pełnej wartości“.

Art. 9. Poprawkę posła Dąbala, aby po słowach: „przymusowemu“ zamiast słowa: „wykupowi“ umieścić słowo: „wyłączeniu“ — odrzucono.

Poprawkę pos. Skupia, aby po wyrazach: „poświęcone produkcji“ wstawić wyrazy: „sadowniczej, ogrodniczej“ — odrzucono.

Poprawkę pos. Staniszkisa, aby skreślić słowar: „istniejące przed 1 stycznia 1919 r.“ — odrzucono.

Na wniosek pos. Dąbskiego zamiast poprawki ks. Starkiewicz, za zgodą pos. Starkiewicz, ogłoszono nad tem, aby wstawić po słowach: „hodowlanej“ wyrazy: „lub rybnej“. Tę poprawkę przyjęto, poczem Izba przyjęła cały art. 9 z tą poprawką.

Art. 9 z poprawką posłów: Dąbskiego i pos. Starkiewicz brzmi: „Przymusowemu wykupowi przez Państwo nie ulegną w okresie przejściowym, aż do wytworzenia się nowych warunków w wyjątkowych wypadkach gospodarstwa poświęcone produkcji nasiennej, hodowlanej lub rybnej, istniejące przed 1 stycznia 1919 r., jak również gospodarstwa stanowiące typ gospodarstwa wysoce uprzemysłowione, których utrzymanie w całości lub pewnej określonej części jest niewątpliwie niezbędne dla Państwa i ogółu rolniczego. Ilość i obszar tej kategorii majątków dla poszczególnych okręgów określa ustawy szczególne“.

Art. 10. Na wniosek pos. Dąbskiego odbywa się imienne głosowanie nad poprawką pos. Poniatowskiego.

Punkt ten według pos. Poniatowskiego ma mieć brzmienie następujące:

Uzyskany w sposób powyższy zapas ziemi (poza gruntami omówionemi w punkt. 5 i 11), Państwo oddawać będzie na tworzenie jak najliczniejszych nowych, samodzielnych osad, przeznaczonych dla bezrolnych na odpowiednio powiększanie pobliskich karłowatych gospodarstw, a także na sprzedaż innym małorolnym.

Przytem: a) rozmiar tworzonych kolonii i rozmiar, do którego powiększane będą karłowate gospodarstwa, odpowiadać ma przestrzeni uznanej dla danych warunków, jako niezbędne minimum samodziel-

nego gospodarstwa włościńskiego; przestrzeń ta nie powinna przekraczać 25 morgów (300-prętowych); b) pierwszeństwo do nowotworzonych kolonii mieć będą: cała służba dworska przez parcelację pozabawiona pracy; byli właściciele karłowatych gospodarstw; żołnierze armii polskiej, wracający po wojnie; bezrolni nie posiadający fachu, czy rzemiosła, a uzdolnieni do pracy na roli; c) cała przestrzeń gruntów, poświęconych na sprzedaż właścicielom już obecnie samodzielnych gospodarstw, nie może przekraczać 20% ogółu gruntów parcelowanych, przytem poszczególne nabywca nie może nabyć ponad 40 morgów (300-prętowych) ziemi razem z dotychczas posiadaną.

Poprawkę tę w imieniu głosowaniu przyjęto 185 głosami przeciw 171.

Tem samem odpadły poprawki pos. Orzechowskiego, Dreszera i Walisiaka (ta ostatnia została poprzednio cofnięta) z wyjątkiem poprawki pos. Orzechowskiego, aby do punktu 10 wstawić: „winni być przytem uwzględnieni powracający po skończeniu wojny żołnierze i inwalidzi wojenni, o ile odpowiadają zasadom punktu 2-go, pozatem musi być uwzględniona ilość ziemi, potrzebna na przeprowadzenie komasacji i uregulowanie służebności”.

Pos. Dąbski i Staniszkis zwrócili uwagę, że ta poprawka nie jest uwzględniona w poprawce pos. Poniatowskiego. W głosowaniu przyjęto tę poprawkę pos. Orzechowskiego, jako drugą ustęp do punktu b, art. 10-go w uchwalenom obecnie brzmieniu. W poprawce tej wobec uchwalenia poprawki pos. Poniatowskiego będą poczynione pewne zmiany stylistyczne.

Do art. 11-go. Przyjęto poprawkę pos. Kotasę, aby zamiast wyrazu „będzie miało prawo tworzenia” z uzyskanego zapasu ziemi” wstawić wyrazy: „będzie tworzyło” i odpowiednio zmienić końcówki następnych wyrazów. Poprawkę pos. Stolarskiego odrzucono.

Zatem punkt 11 obecnie opiewa:
Państwo będzie tworzyło wzorowe gospodarstwa lub kolonie gospodarze, stacje doświadczalne, szkoły rolnicze i t. p. instytucje niezbędne dla gospodarstwa krajowego. Zbudowane folwarki, które się znajdują w ręku Państwa, mogą być w okresie przejściowym wydzielane kooperatywowi rolniczemu, a w wypadku ostatecznym — prywatnym fashowym: dzierżawcom.

Do art. 12 upadła poprawka pos. Klemensiewicza, przyjęto zatem ten artykuł w brzmieniu komisji.

Do art. 13 była poprawka pos. Łakoty, ażeby w końcowym zdaniu po słowie „bezwzględnie” umieścić słowa: „względnie przy pomocy podstępnych, rzekomo, dobrowolnych umów zebranych”; gdy pos. Staniszkis swoją poprawkę cofnął, Izba przyjęła art. 13 z poprawką pos. Łakoty.

Art. 14 przyjęto w następującem brzmieniu Komisji:

„Interesy pracowników rolnych, którzy przy zależaniu reformy rolnej nie staną się samodzielnymi gospodarzami, powinny być zabezpieczone przez wydanie odpowiednich ustaw co do związków zawodowych pracowników rolnych, kas chorych, kas emerytalnych, ubezpieczeń pracowników rolnych i t. d.”

Do tego artykułu przyjęto również wniosek posła Malinowskiego tej treści:

„Pracownicy rolni, nie będący samodzielnymi gospodarzami, zostają pod ochroną prawa, które określa maksimum ich dni pracy, minimum płacy, zarówno w gotówce, jak i w naturze, zapewnią opiekę nad ich mieszkaniami, opiekę nad wychodźcami, wprowadza ubezpieczenia od chorób, nieszczęśliwych wypadków, braku pracy, państwowe ubezpieczenie na starość, ubezpieczenie wdów i sierot”.

Następnie przyjęto art. 15, dotyczący wprowadzenia państwowego urzędu kolonizacyjnego.

Przyjęto z kolei, jako art. 16, wniosek pos. Bigońskiego:

„Wykonanie czynne reformy rolnej należy wyłącznie do państwa i wyznaczonych przezeń organów. Osoby, biorące samowolnie cudzą rolę w posiadaniu, będą pozbawione korzystania z niej”.

Przyjęto wreszcie szereg rezolucji, na których zakończono dyskusję. W ten sposób cała ustawa rolna została uchwalona, z wyjątkiem paragraf. 6, który jeszcze odłożono.

Zaburzenia 4 lipca

Z kolei przystąpiła Izba do łącznego rozważenia następujących dwu wniosków:

Wniosek nagły pos. Ziemięckiego i tow. w sprawie zachowania się policji wobec tłumu robotników z robót publicznych:

Dnia 3 lipca 1919 r. tłum robotników z robót publicznych ruszył do miasta. Celem pochodu, według posiadanych przez nas informacji, było udanie się pod Sejm, gdzie delegacja miała przedstawić żądania robotników Ministrowi Robót Publicznych i posłom. Na rogu Leszna i Żelaznej tłum został zatrzymany przez kordon policji pod komendą zastępcy komisarza 7-go okręgu, Konesa. Ten ostatni wezwał tłum do rozejścia się. Z tłumu wyszło kilku delegatów, którzy zwrócili się z domaganiem się przepuszczenia tłumy pod Sejm. Jak twierdzą naoczni świadkowie,

w odpowiedzi na groźbę podkomisarza użycia broni, jeden z delegatów obnażył pierś, mówiąc, że się strzela nie boi. Wówczas podkomisarz strzelił do niego i zabił, jednocześnie dając rozkaz strzelania. Niektórzy z policjantów strzelali w powietrze, inni do tłumu. Skutkiem tego jest kilku zabitych i kilku rannych. Według posiadanych przez nas informacji, postawa tłumu była wszędzie spokojna i nie nieusprawiedliwiała użycia przez policję broni. Wobec powyższego, podpisani wnoszą: Wzywa się pana Ministra Spraw Wewnętrznych do złożenia Sejmowi na najbliższem posiedzeniu szczegółowych wyjaśnień co do przebiegu zajść dnia 3 lipca oraz zachowania się organów bezpieczeństwa publicznego.

Wniosek nagły posłów Związku ludowo-narodowego w sprawie manifestacji bezrobotnych dnia 3-go lipca i strajku protestacyjnego dnia 4 lipca:

We czwartek, dnia 3 lipca, tłumy robotników, zajętych na robotach publicznych pod Warszawą, poburzone przez agitatorów, próbowali manifestacyjnym pochodem udać się pod Sejm, dla wywarcia nacisku na władze państwowe w duchu żądań agitatorów. W starciu z policją kilkunastu robotników zostało ranionych, 2—3 postradło życie. Nazajutrz, na wezwanie Polskiej Partji Socjalistycznej, robotnicy tramwajów, elektryki, gazowni i niektórych innych zakładów porzucili pracę, urządzając strajk na znak protestu. Wypadki te stają się jaskrawe naruszenie praw obowiązujących, świadczą o daleko posuniętej robocie na szkodę państwa, a jednocześnie bolesne straty w ludziach, przypadkowo placących ranami, a nawet śmiercią za cudze winy, czynią z tych wypadków rzecz pierwszorzędnej znaczenia i groźne ostrzeżenie. Wobec powyższego, Wysoki Sejm raczy uchwalić: Wzywa się Rząd, aby na najbliższem posiedzeniu dał wyczerpujące wyjaśnienie przyczyn i przebiegu zajść dn. 3 i 4 lipca oraz sprawozdanie z poczynionych zarządzeń, w celu ich uprzedzenia i przerwania, oraz uniknięcia na przyszłość.

Pos. Ziemięcki, popierając swój wniosek, prosił Ministra Spraw Wewnętrznych o udzielenie wyjaśnień.

Pos. Korfański: Zajścia, których byliśmy świadkami kilka dni temu i które były połączone z poażłowaniem godnemu wypadkami, że 3 ludzi straciło życie, wskazują na to, że w całej organizacji robót publicznych i w całej organizacji opieki nad temi setkami nieszczęśliwych, którzy pracy i chleba nie znajdują, są bardzo poważne luki i niedomagania. Dlatego wzywamy pp.: Ministra Ochrony Pracy i Ministra Robót Publicznych, aby z tych zajść dali wyjaśnienia i żeby po tych wyjaśnieniach Izba mogła się zająć merytorycznie tą sprawą i wyciągnąć odpowiednie konsekwencje.

Głos zabrał p. Minister Spraw Wewnętrznych, którego mowę w brzmieniu urzędowem podamy w numerze najbliższym.

W głosowaniu uchwalono nagłość obu wniosków i otwarcie nad niemi dyskusji dzisiaj. Na tem posiedzenie zamknięto. Następnie—dzisiaj o godz. 4 popoł.

Kronika polityczno-społeczna.

Ku czci króla Jana III. W kościele ks. kapucynów, przy ul. Miodowej, dnia 10 b. m., o godz. 10½ rano, odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę króla Jana III Sobieskiego, który sprowadził oo. kapucynów do Polski, zbudował świątynię i klasztor dla tego zakonu.

Będzie to pierwsze nabożeństwo w odrodzonej niepodległej Ojczyźnie za spokój króla-bohatera.

Nabożeństwo: celebrować będzie J. E. ks. arcybiskup Ratti, nuncjusz papieski.

Mowę wygłosi zaproszony specjalnie o. Anioł kapucyn z Krakowa.

Pienia religijne wykona zaproszony zespół śpiewaków, pod dyrykcją p. Juljana Nawrockiego.

Na katafalku, na którym ustawiona będzie mistyczna trumna podczas nabożeństwa, zabalsamowane zwłoki Jana III spoczywały przez lat trzydzieści, zanim złożono je w grobach królewskich na Wawelu.

Serce bohatera z pod Wiednia spoczywa po dziś dzień w kościele kapucynów, w sarkofagu, zbudowanym w kaplicy św. Anioła.

Katafalk ozdobiony będzie portretem króla Jana III, ofiarowanym przez niego zakonowi kapucynów. Portret ten król-wielki Jakób Sobieski uznał za najpodobniejszy.

Sensacyjna sprawa cukrowa w Będzinie. Oddział Urzędu walki z lichwą i spekulacją w Będzinie rozpoznawał ciekawą sprawę Stanisława Monsiora, członka Rady Tow. „Hurtownia”. Tow. Przemysłowe „Hurtownia” zaopatruje ludność Będzina w towary kontyngentowe, otrzymane od Magistratu. Od pewnego czasu jednak dawał się odczuwać w mieście brak cukru; bywały nawet okresy, gdy cukier kontyngentowy nie wystarczał dla podziału wśród ludności. Tymczasem na Konstancynie, pod Sosnowcem, policja zatrzymała 7-pudrową skrzynię cukru, którą odstawiano do sklepu kolonjalno-spożywczego S. Monsiora. Okazało się, że cukier pochodzi z Tow. „Hurtownia” i należy do kontyngentu, przeznaczanego dla ludności. Badanie wykazało winę całej Rady Tow. w tej sprawie. Cukier został wydany bez zaskiegowania przez członka zarządu „Hurtowni” Wiktora Borożko członkowi Rady i kupcowi kolonjalnemu Monsiorowi.

Oddział Będziński postanowił cukier skonfiskować i skazać prezesa Rady „Hurtowni”, d-ra Wł. Wierzbowskiego, na grzywnę 1,000 mk., lub 2 tygodnie aresztu, członków Rady Franciszka Plenkiewicz, Czesława Goebła, Bronisława Strzałkowskiego—na grzywnę 500 mk. lub tydzień aresztu każdego, Stanisława Monsiora na grzywnę 4,000 mk. lub 1 miesiąc aresztu i członka zarządu „Hurtowni” Wiktora Borożko na 3,000 mk. lub 1 miesiąc aresztu. Decyzję zakomunikowano Magistratowi. Ludność Będzina oraz przedstawiciele Magistratu wyrażają swe zadowolenie z powyższej decyzji, bio-

rażąc w obronę żywotne interesy mieszkańców i ukroćającą jej w zarodku źródła spekulacji.

Spekulacja i pasek zbożowy. H. Klejnel, właściciel firmy tejże nazwy, przy ul. Jerolimskiej, Nr. 58, w Warszawie, i współpracownicy tejże firmy Jan Poznański trudnili się nielegalnem skupianiem i sprzedażą owsa. Pomimo, że firma Klejnel Urząd Zbożowy kategorycznie zabronił wywozu owsa z pow. Lipowskiego, jednakże firma ta za pośrednictwem Jana Poznańskiego nabyła 40 centnarów owsa. Poznański nabywał owies w cenie 80 i 85 mk. za korzec i sprzedawał go po 116 mk. Oddział Płocki Urzędu walki z lichwą i spekulacją skazał Klejnela na 5,000 mk. grzywny lub 1 miesiąc aresztu i Poznańskiego—na areszt 2-tygodniowy bez zamiany na zapłacenie grzywny.

Właściciel majątku Borzewo Edward Merson oświadczył w Plockim oddziale Urzędu walki z lichwą i spekulacją, że zboża niemożnego nie posiada. Jednakże wysłany funkcjonariusz milicji ludowej skonstatował w stodole Mersona pewien zapas zboża niemożnego. Referent Min. Aprowizacji na powiat Sierpski poinformował, że Merson nie odstawił znaczonego kontyngentu z majątku Borzewo. Oprócz tego, świadkowie zeznali, że Merson sprzedawał zboże na fakt zwany „szmugiel” po cenach wysokich. Oddział Płocki Urzędu walki z lichwą i spekulacją skazał Mersona na 10,000 mk. grzywny lub areszt miesięczny. Zyto w ilości 47 centnarów i 50 klg. skonfiskowano.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 8-go lipca. (P. A. T.). — Front galicyjsko-wolyński: W odcinku Rafałówki zajęliśmy po zwycięskiej walce miejscowości: Waraź, Polonne, Zabolice i stację kolejową Rafałówka, biorąc jeńców i kilka składów kolejowych z nieuszkodzonymi parowozami.

W Galicji bez zmian.

Front polski: Akcja nasza w dalszym ciągu rozwija się pomyślnie. Oddziały nasze zajęły Bogdanówkę, Łopczę i Porochofsk, patrolo dotarły do Stolina, na południe od Lumańca.

Front litewski - białoruski: Ataki bolszewickie na odcinku Świecian odparto. Wysunięte na linię kolejową Molodeczno - Połock oddziały zmusiły pod Budławiem do poddania się jadący koleją eszelon bolszewicki w sile 400 ludzi.

W zastępstwie Szefa Sztabu Generalnego:

Haller, pułkownik.

Komunikat poznański.

Poznań, 8-go lipca. (P. A. T.). — Front północny: W nocny ożywiona działalność artylerji niemieckiej i miotaczy min, zwłaszcza pod Plonkiem, Plonkowskiem i Nowym Dworem. Odparto atak nieprzyjacielski na Oselę, poparty ogniem min. Zresztą bez zmian.

Front zachodni: Naogół spokojnie.

Front południowy: Pod Schowami i Zmysłąną Parzynowską utarczki z silnymi patrolami niemieckimi. Zmysłąną Parzynowską i Mirków ostrzeliwała artylerja niemiecka.

Szef sztabu:

Wroczyński, gen. porucznik.

Ratyfikacja traktatu pokoju

Nauen, 8-go lipca. (P. A. T.). — Radjotel. st. poz. Komisja państw związkowych w Weimarze ratyfikowała układ pokojowy. Prezes ministrów Bauer w środę uzasadni konieczność ratyfikacji. Minister spraw zagranicznych Mueller przemawiać ma w konstytucyjnej we czwartek o położeniu politycznem.

Odezwa komendanta Torunia.

Nauen, 8-go lipca. (P. A. T.). — Radjotel. st. poz. Komendant fortecy w Toruniu wydał rozkaz dzienny, w którym powiada, że brak mu słów, aby należycie scharakteryzować nielitośne warunki, które nakłada narodowi niemieckiemu traktat pokojowy. Największa hańba spada na żołnierzy niemieckich, którzy przejęci są ciężką zmycia tej hańby czynem zbrojnym. Lecz dobro ojczyzny zmusza żołnierzy do zaparcia się. Bez wody i bez zgody narodu, wszelka droga gwałtu sprowadzi tylko szkody na ogół społeczeństwa niemieckiego. Najokropniejsze zadanie jeszcze nas czeka — powiada rozkaz. Polega ono na opuszczeniu bez walki ziemi niemieckiej, nieuniknionej dotychczas przez nieprzyjaciela. W dalszym ciągu rozkaz przypomina, że wstrzymać się należy od wszelkiego nieroztropnego działania, zwłaszcza od rozbójni. Komendant wyraża w końcu nadzieję, że obowiązek ciężki odniesie zwycięstwo nad uczuciem.

REPERTUAR TEATROW WARSZAWSKICH

Teatr Wielki. Dziś „Kościuszkę pod Raławicami”, jutro „Królowski jeździec”.

Teatr Polski. Dziś „Król”, jutro „Pan Brotonneau”.

Teatr Mały. Dziś i jutro „Kochankowie”.

Teatr Letni. Dziś i jutro „Madame Sans-Gêne”.

Teatr Nowości. Dziś „Hrabia Luxemburg”, jutro „Cnotliwa Zuzanna”.

Teatr Praski. Dziś i jutro „Dwie siostry z Pragi”.

Teatr Wesołeczny. Dziś i jutro „Chata za wsią”.

Zagubili paszporty:

Sadryn Steljanja, Wolska 26.	5232
Brennissel Mejlach, pl. Krasieński 2.	5233
Boczoł Steljanja, Złota 40, m. 22	5234
Flaga Katarzyna, Łochowska 22.	5235
Gatkowska Karolina, Marszałkowska 83.	5237

Raszler Jonatan, Sochaczewska 8. 5239
 Pietraszewska Jadwiga, Pl. Witkowski, 6, m. 8. 5241
 Zborowska Emilia, Solec 46. 5242
 Mech Jan, Przemysłowa 5, m. 115. 5243
 Laks Jankiel, Stryków. 5244
 Zaleski Ignacy, Praga, Środkowa 13. 5245
 Sosman Hersz, Grzybowska 29, m. 15. 5246
 Wojciechowski Szymon, Nowowiejska 69. 5247
 Królkowski Piotr, Radzymin. 5248
 Trau Józef, Śto-Jerska 30. 5249
 Najband Genclia, Pawia 52, m. 5. 5252
 Węgrzynowicz Leonja, Encji Plater 14. 5253
 Wiertel Chaja, Franciszkańska 8. 5285
 Ziełńska Anela, Młynarska 4. 5286
 Lubowidka Karolina, Wilcza 54. 5289
 Radzysyna Domna, Okopowa 9. 5290
 Pacholik Antonia, Świętojerska 14. 5291
 Goldman Chaja, Radzymińska 9. 5295

Cholko Maria, Praga, Sprzeczna 2, m. 36. 5254
 Miszczyk Maria, Niepołeczka 4, m. 27. 5255
 Nowicka Franciszka, Praga, Wołomińska 23. 5259
 Okpisz Julia, Praga, Wołomińska 23. 5260
 Kahan Ischok, Nalewki 16. 5261
 Fajferberg Sruł, Ogrodowa 27. 5262
 Geduld Icek, Miła 36. 5265
 Wajsenblum Eljasz, Chłodna 66. 5266
 Dymowska Zofia, Ogrodowa 6, Powązki. 5269
 Stefaniak Maria, Wola, Ulica A, Nr. 6. 5271
 Antoski Maria, Esplanadowa 12. 5272
 Miechowicz Walerja, Plac Witkowskiego 4. 5273

Medaljon Enoch, Twarda 13. 5274
 Berenson Oszer, Miła 22. 5275
 Bresler Hersz, Dzielna 18. 5276
 Groslik Moszek Abram, Miła 13. 5277
 Górądzka Jadwiga, Wileńska 9. 5278
 Ostrówka Estera Tela, Miła 48. 5279
 Suchislow Kipnis Mordka, Senatorska 28. 5280
 Lubarski Stanislaw, Śliska 46. 5281
 Janicka Władysława, Chmielna 83. 5282
 Fridman David, Ceglana 19. 5283
 Mimiakowska Zofia, Nowe-Bródno, ul. Julianowska 4. 5284

Banku Handlowego w Warszawie na List Zastawny Miejski Warszawski № 112708 zagal. Uważać za nieważny. 5416

Zgubiono patent na rok 1919 na imię Hermana Hirszfelda na imię „Cafe Mignon“ Marszałkowska 141. 5481

Skradziona paszport i dowód osobisty państwowych kolei dojazdowych na imię Ludwika Muszyńskiego, Chłodna 58. 5258

Zgubiono paszporty na imię Joachima i Emilji Turowskich, Ogrodowa 5, m. 41, oraz bilet loteryjny R. G. O. № 22206 lit. B. 5240

LICYTACJA.

W piątek, dnia 11 lipca, o godzinie 10-tej rano w Tramwajach Miejskich przy ul. Nowomłynarskiej odbywać się będzie licytacja na przedmioty, pozostawione przez publiczność w wagonach, a mianowicie na: parasole, parasolki, laski, koszyki, ubrania, wyroby skórzone i t. p. z lat 1911, 1912, 1913, 1914, 1915 i 1916. Pieniądze osiągnięte z licytacji przeznaczone zostaną na Czerwony Krzyż.

Tramwaje Miejskie w Warszawie.

O G Ł O S Z E N I E.

Państwowy Urząd Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby

podaje do wiadomości instytucji państwowych i prywatnych oraz osób i firm zainteresowanych, które sprzedają towary z zagranicy przez Gdańsk-Hogo-Młocę ze Agentura P. U. Z. A. P. P. w Gdańsku może współdziałać przy odbieraniu towarów ze statków, jakoteż przesyłaniu tychże wagonami lub berlinkami do miejsc przeznaczenia tylko w tym razie, jeżeli zainteresowani otrzymają zawczasu odpowiednie pozwolenie przywozu od Państwowej Komisji Wywozu i Przywozu (Elektoralna 2) i po otrzymaniu takiego zwrócić się do P. U. Z. A. P. P. (Kr. Przedmieście 55) i przedstawić je wraz z odpowiednim podaniem o przewiezienie towarów.

O G Ł O S Z E N I E.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów zatrudni w swym Wydziale XI (sprawy budowlane gmachów i lokali poczt i telegrafów) dwu, ewentualnie trzech techników budowlanych do opracowywania kosztorysów, sprawdzania rachunków budowlanych i t. p. Kandydaci z odpowiednim wykształceniem i praktyką zawodową (w wieku do 45 lat) zechcą wnoszą podania do 15 lipca b. r. do Prezydium Ministerstwa (Gmach Poczty przy pl. Wareckim, II p., drzwi Nr. 1). Posady te będą narazie pozaetatowe, jedna z placą miesięcznie 700 marek, a dwie po 600 marek. Do podań należy załączyć odpisy dokumentów osobistych, świadectw szkolnych, referencji i t. p. 5404

Zgubiono świadectwo na konia. Kasztan ciemny, lys na łbie, pod siodeł 3 białe znaki, lat 8, Świadectwo wydane na imię Szlamy Mokotów, Przyokopowa 21. 5429

Magistrat miasta Różana powiatu Makowskiego ogłasza o zagubieniu paszportów wydanych przez b. władze okupacyjne mieszkańcom miasta Różana, a mianowicie:

- 1) Gurman Felga, 5302
- 2) Cynamon Chaja-Dwojra, 5302
- 3) Rzczenga Jankel, 5302
- 4) Rozblatt Ruchla, 5302

Zgubiony patent na elektryczność i konfekcję. B. Frydman, Mazowiecka 6. 5441

Zgubiono pozwolenie na rewolwer i dubeltówkę oraz paszport na imię Cezarjusza Wojciechowskiego, Krochmalna na 16. 5250

50 marek nagrody kto odniesie zgubioną kartę odroczenia na imię Józka Zymelmana, Twarda Nr. 20/37. 5451

Zgubiono paszport na imię Heleny Stępkowskiej, Hoża 23. 5267

Zgubiona książka służbowa Kazimierzak Anny, Przemysłowa 35. 5460

Zgubiono książkę służbową stróżowską i paszport na imię Walentego Nowaka, Nowolipki 58. 5314

Skradziona dnia 7 lipca paszport, matrykulę i kartę odroczenia od powinności wojskowej Nr. 28/351 wydana dnia 28 czerwca na zasadzie art. 64 przez Kom. Przegl. Nr. 1 na imię Hermana Dawidkina, Świętojerska 16. 5472

Zgubiono bilet tramwajowy wolnej jazdy № 7154, wydany dla gości Ministerstwa Spr. Zagranicznych. 5257

Skradzono paszport i legitymację na imię Władysława Kincła z Piotrkowa. 5489

Zgubiono kartę zwolnienia wojskowego № 1514 na imię Pomęgałskiego Kazimierza, Browarna 26. 5270

Zgubiona ks. wkładowa № 8736 Banku Przemysł. Warsz. na imię Hermana Rotha. 5493

Zgubiono dnia 1 lipca bilet zwolnienia wojskowego na imię Bibelseina Manuela, Gęsia 73, m. 52. 5238

Zgubiono patent na owocarnię, na imię Józka Herszenbauma, Długa 5. 5499

Zgubiono 5 VII kwit na patent na prawo wyszynku na st. Grójec powiatu Grójckiego na imię Gabriela Kosmowskiego, Bułak st. Grójec. 5320

Polskie Towarzystwo Reasekuracyjne „PATRIA”.

Sprawozdanie z pierwszego roku działalności. Bilans w dniu 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.

STAN BIERNY.

M-ki i fen.		M-ki i fen.	
1. Kasa	8015 85	1. Kapitał akcyjny:	
2. Instytucje kredytowe	411859 30	M. 3.000.000, na poczet którego wniesiono stosownie do § 4 Statutu 25% czyli po Mk. 125 na 6000 akcji	750000
3. Pożyczka hipoteczna	300900	Premje rezerwowe na udział Towarzystwa	189122 78
4. Ruchomości	8303 88	3. Rezerwa premji w dziale życiowym	89 60
5. Premje rezerwowe należne od Tow. Ubezpieczeń	99136 06	4. Rezerwa na nieregulowane szkody	140949 38
6. Towarzystwa Ubezpieczeń	283369 27	5. Towarzystwa Ubezpieczeń	94926 70
7. Zyski i straty	64416 52	6. Sumy przechodnie	1885 42
	1176273 88		1176273 88

WINIEN.

Rachunek Ubezpieczeń.

M. A.

Marki i fenigi		Marki i fenigi	
Szkody w ciągu roku sprawozdawczego wypłacone	145702 94	Premje rezerwowe otrzymane od Towarzystw	92136 06
rezerwowe	145669 38	Premje zebrane	630735 96
po potrąceniu udziału retrocesyjnego	13122 17	po potrąceniu premji przekazywanych Towarzystwom.	493712 58
Prowizja wypłacona od ubezpieczeń	277650 15	Prowizja do premji przekazywanych	34212 39
Premje rezerwowe na udział Towarzystwa	149161 34	Saldo	89721 37
Rezerwa premji w dziale życiowym	189122 78		
Koszty:			
organizacyjne	30431 65		
ogólne	81326 88		
	117782 40		

Rachunek zysków i strat.

M-ki i fen.		M-ki i fen.	
Saldo strat na rachunku Ubezpieczeń	99721 37	Dochód z majątku Towarzystwa	35304 85
		Przewyżka strat do przeniesienia na rok następny	64416 52
	99721 37		99721 37

Prezes: Maciej ks. Radziwiłł Warszawa, dnia 12 maja 1919 r. Dyrektor: Edmund Ginwiłł-Piotrowski
 Wiceprezes: Kazimierz Natanson
 Członek Rady: Adam Piędzicki Buchalter: Alfred Figaszewski.